

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010268
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1414010268.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkýň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému B. A., stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného B. A. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/105/2014 zo dňa 18.09.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

B. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., B. č. 2,

o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp. zn. 2Pv 581/13/1104-15 zo dňa 22.07.2014 pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v čase od 18:00 hod. dňa 15.10.2013 do 07:45 hod. dňa 16.10.2013 v B. - L., ul. Ľ. I. XX, v suteréne obytného domu rozlomil G. vložku vstupných dverí do pivničných priestorov, kde následne rozlomil petlicu na pivničnej kobke č. XXX/XX a z nej odcudzil krovínorez zn. Q., starý cca 3 roky v hodnote 450 EUR, lyže zn. J., červenej farby 180 cm s viazaním J. v hodnote spolu 750,-Eur a lyžiarske topánky Z., šedej farby, veľkosť č. 8 v hodnote 250,-Eur, následne na pivničnej kobke č. XXX/XXX odstránil visiaci zámok a zvnútra pivničnej kobky odcudzil bicykel Q. bielo-zelenej farby s odpruženou prednou vidlicou a kotúčovými brzdami, zakúpený v roku 2011 v hodnote 1000,-Eur, lyže O. oranžovo bielej farby 180 cm vysoké s viazaním K. v hodnote spolu 500,-EUR, lyžiarky zn. O. čiernej farby, veľkosť 10 v hodnote 300,-EUR, ručnú kotúčovú pílu zn. F. zelenej farby v hodnote 200,-EUR a sadu zimných pneumatík o rozmere 205/55 J Z. v hodnote 150,-EUR, čím spôsobil poškodenému F. J. V. škodu krádežou vo výške 2.150,-EUR a škodu poškodením vložky G. a petlice vo výške 10,-EUR a poškodenému V. U. škodu krádežou vo výške 1.450,-EUR a škodu poškodením petlice vo výške 5,-EUR a tohto konania sa dopustil hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T 98/2012 zo dňa 18.10.2012, právoplatným dňa 18.10.2012 odsúdený pre prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/105/2014 zo dňa 18.09.2014 bol obžalovaný B. A. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v čase od 18:00 hod. dňa 15.10.2013 do 07:45 hod. dňa 16.10.2013 v B. - L., ul. L. I. XX, v suteréne obytného domu rozlomil G. vložku vstupných dverí do pivničných priestorov, kde následne rozlomil petlicu na pivničnej kobke č. XXX/XX a z nej odcudzil krovínorez zn. Q., starý cca 3 roky v hodnote 450 EUR, lyže zn. J., červenej farby 180 cm s viazaním J. v hodnote spolu 750,-Eur a lyžiarske topánky Z., šedej farby, veľkosť č. 8 v hodnote 250,-Eur, následne na pivničnej kobke č. XXX/XXX odstránil visiaci zámok a zvnútra pivničnej kobky odcudzil bicykel Q. bielo-zelenej farby s odpruženou prednou vidlicou a kotúčovými brzdami, zakúpený v roku 2011 v hodnote 1000,-Eur, lyže O. oranžovo bielej farby 180 cm vysoké s viazaním K. v hodnote spolu 500,-EUR, lyžiarky zn. O. čiernej farby, veľkosť 10 v hodnote 300,-EUR, ručnú kotúčovú pílu zn. F. zelenej farby v hodnote 200,-EUR a sadu zimných pneumatík o rozmere 205/55 J Z. v hodnote 150,-EUR, čím spôsobil poškodenému F. J. V. škodu krádežou vo výške 2.150,-EUR a škodu poškodením vložky G. a petlice vo výške 10,-EUR a poškodenému V. U. škodu krádežou vo výške 1.450,-EUR a škodu poškodením petlice vo výške 5,-EUR a tohto konania sa dopustil hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T 98/2012 zo dňa 18.10.2012, právoplatným dňa 18.10.2012 odsúdený pre prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona

Súd I. stupňa mu podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.09.2014 odvolanie proti výroku o vine a treste obžalovaný B. A., ktoré odôvodnil samostatným písomným podaním zo dňa 16.10.2013 na č.l. 113. V tomto najskôr poukázal na vyššie uvedený napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a následne uviedol, že je toho názoru, že počas trestného konania nebol produkovaný žiaden priamy ani nepriamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval z prečinu, za ktorý bol odsúdený. Odvolateľ spáchanie prečinu poprel a nemožno sa opierať pri hodnotení dôkaznej situácie a skutkového stavu o indicie, založené aj na skutočnosti, že obžalovaný bol v minulosti trestne stíhaný. Podľa názoru odvolateľa táto skutočnosť nemôže byť predmetom dokazovania inej trestnej veci, nakoľko platí prezumpcia nevinoty. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. buď vrátil vec súdu I. stupňa s vysloveným právnym názorom, že odvolateľ má byť oslobodený, resp. aby ho sám oslobodil.

Vo veci bol určený termín verejného zasadnutia na deň 24.09.2015, pričom o konaní tohto termínu bol obžalovaný B. A. riadne a včas upovedomený, čo preukazuje doručenka zo dňa 20.08.2015, avšak sa neustanovil a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd následne postupom podľa § 293 ods. 5 Tr. por. rozhodol, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obžalovaného B. A.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2015 zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že podané odvolanie obžalovaného B. A. je dôvodné.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd, po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd I. stupňa vykonal vo veci na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, svoje, avšak vyvodil z neho nesprávne závery.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný B. A. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovaného skutku. K existencii papierovej vreckovky uviedol, že v inkriminovaný deň bol s kamarátom A. a na jednej ulici názov ktorej nevie, sa vysmrkal, túto hodil na zem a odišiel domov. Ak v prípravnom konaní nepodal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, túto skutočnosť nie je možné pripočítať na jeho ťarchu, pretože obžalovaný je oprávnený sa hájiť spôsobom akým sám uzná za vhodné.

Z ďalších vykonaných dôkazov, ako výsluchy svedkov V. U. a F. J. V., zápisnice o ohliadke miesta činu, odborné vyjadrenia, posudok KEÚ PZ SR Bratislava odvetvie mechanoskopia, na ktoré sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvoláva súd I. stupňa, preukazujú výlučne iba tú skutočnosť, že žalovaný skutok sa stal a vykazuje znaky predmetného trestného činu.

Z vykonaného dokazovania ďalej v podstate vyplýva, že bol vyprodukovaný jediný dôkaz svedčiaci v neprospech obžalovaného a to existencia spomínanej papierovej vreckovky, kde po vykonanej analýze KEÚ PZ SR Bratislava bola zaistená DNA, ktorej profil po porovnaní s databázou vzoriek bukálneho výteru bol zhodný s profilom DNA obžalovaného B. A..

Podstatné je aj miesto, kde bola uvedená papierová vreckovka nájdená a to na pohybovom senzore pri vchodových dverách bytovky na ulici K. I. č. XX, teda nebola nájdená vo vnútorných priestoroch obytného domu, ani v spoločných pivničných priestoroch, či dokonca v pivničnej kobky.

Za danej dôkaznej situácie nie vina obžalovaného jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Obhajobné tvrdenia obžalovaného B. A., že sa do papierovej vreckovky tri krát vysmrkal a túto následne zahodil na zem nie je možné za takto vyprodukovanej dôkaznej situácie vyhodnotiť ako účelovú či nelogickú. Je totiž možné, že obžalovaný sa naozaj na predmetnej ulici vysmrkal do tejto vreckovky a túto niekto iný následne použil práve za účelom zakrytia pohybového senzoru a to práve s motívom takýmto konaním zamedziť fungovaniu pohybového senzoru.

Len ak by sa v rámci vykonaného dokazovania podarilo už k existujúcemu dôkazu, t.j. k papierovej vreckovke s DNA obžalovaného vyprodukovať ďalší dôkaz, ktorý by preukazoval napr. prítomnosť obžalovaného B. A. vo vnútorných priestoroch obytného domu, napr. na kamerovom systéme, resp. ak by obžalovaného videl niektorý z obyvateľov obytného domu alebo by tam zanechal daktyloskopický odtlačok, by bolo možné vysloviť jednoznačný a ničím nespochybniteľný záver o jeho vine, čo však v danom prejednávacom prípade splnené nebolo.

Vyslovené závery zo strany súdu I. stupňa v tom smere, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za trestné činy krádeží a že spôsob vykonania žalovanej trestnej činnosti je zhodný so spôsobom, akým už v minulosti obžalovaný trestnú činnosť spáchal, sú len subjektívne domnienky, ktoré sú na uznanie

viny obžalovaného absolútne nedostačujúce a v žiadnom prípade nemôžu nahradiť absenciu existencie jednoznačného a nespochybniteľného dôkazu svedčiaceho v neprospech obžalovaného.

Odvolací súd teda uzatvára, že z vyššie uvedeného teda vyplýva, že neboli vyprodukované dôkazy, ktoré by preukazovali vinu obžalovaného B. A., resp. tie, ktoré boli vyprodukované, jednoznačne a najmä bez akýchkoľvek pochybností neboli schopné preukázať jeho vinu zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba.

Vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy viedli napokon odvolací súd k tomu, že podľa § 321 ods. 1 písm. d./ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovaného B. A. oslobodil spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal práve obžalovaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.